

ג' אב

5009 211101

זה היה הקיץ האחרון שלי אתכם
עם הגשם הראשון אני אעלם
לאט לאט השכבות נמסות
בין רוצים לא רוצים ותפילות אחרונות

אני רוצה לטפס על הרים כי הם שם
ולבקר במדינות מעבר לים
לדעת אם יש צורות חיים אחרות
ואם מתים ממשיכים לחיות

אז תזכרו שהבטחתם לא לבכות
כי השמיים גדולים והדמעות קטנות
תעצמו את העיניים כל גשם ראשון
ותחשבו עלי.

כבר שלוש שנים שאני עוצמת את העיניים
ומקווה זה רק חלום רע
וכשאני פוקחת אותן אני מגלה לצערי שזה לא
כבר שלוש שנים אני מנסה להסתגל למציאות הלא פשוטה,
המציאות של החיים בלעדייך, שלומי
אני מתגעגעת אליך מאוד מאוד
ואתה חסר לי בחיי היומיום.
אני מבקשת ממך שתעזור מלמעלה לסבא וסבתא לחזור לחיים למרות
העצב והקשיים.

שנראה אותם יותר מחייכים ושמחים
ושיהפכו את החיים הקשים ליותר עליזים.
אנחנו עוד כאן מנסים להנות מהחיים
כי אין מה לעשות אי אפשר להחזיר את המתים.
וצריך לנצל כל רגע בחיים כי הם קצרים.
שלומי, במותך ציוות לנו את החיים
אני אוהבת אותך
וממשיכה בלעדיך אבל אתה תמיד איתי.
זוכרת, אוהבת ומתגעגעת מאוד
יובל